Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 27 WARSZAWA, DNIA 7 CZERWCA 1934 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ
tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co sobota

SPRZEDAŻE RATALNE

Do szeregu kwestyj, wymagających uregulowania, należy sprzedaż na raty papierów wartościowych, a właściwie pożyczek premjowych, gdyż sprzedaż taka odbywa się tylko temi pożyczkami.

W ostatnich kilku latach na łamach prasy codziennej i fachowej kwestja ta była szeroko omawiana, lecz na pewien czas, wobec ważniejszych wielu innych spraw, zeszła przypuszczalnie na plan ostatni, gdyż mało się o niej mówi i pisze.

Dążeniem czynników miarodajnych jest ujednostajnienie praw we wszystkich dzielnicach Rzeczypospolitej, wyrazem czego są stale ogłaszane ustawy.

Od 1 b. m. już obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej nowy Kodeks Handlowy oraz wprowadzające go przepisy.

W innych dziedzinach życia gospodarczego będą również stopniowo wydane jednakowe prawa dla wszystkich dzielnic.

Przypuszczać więc należy, iż kwestja sprzedaży na raty pożyczek premjowych będzie załatwiona w tym duchu, aby co w Małopolsce jest dozwolone, nie było wzbronione w innych dzielnicach.

Dotychczas stan taki istnieje. Na mocy obowiązującego kodeksu austrjackiego w Małopolsce sprzedaż pożyczek na raty odbywa się na większą skalę. Najintensywniejszą działalność w tym kierunku uprawiają niektóre spółdzielnie, które niezawsze potrafią się wywiązać ze swoich zobowiązań wobec biorących na raty, gdyż nie posiadają takich kapitałów, jakie są niezbędne, gdy w grę wchodzi większa ilość premjówek. Zmuszone są wtedy je lombardować, co jest ze szkodą dla klijenteli, która może być pozbawiona możności otrzymania tych samych numerów, które zakupiła na raty, gdyż zastaw w razie niemożności w terminie uregulowania należności przez dłużnika, może być sprzedany.

Powszechnie jest wiadomem, iż warunki, na jakich dokonywa się sprzedaż ratalna, są wysoce krzywdzące dla tych, którzy tą drogą pragną sobie uciułać kapitalik i jednocześnie mieć nadzieję uzyskania poważniejszej sumy, gdy na posiadany numer padnie wygrana.

Mimowoli nasuwa się pytanie, czy ulegalizowanie sprzedaży premjówek na raty jest wskazane, czy też należy zaniechać, jako szkodliwe.

Naogół przeważa zdanie, iż sprzedaż taka powinna się odbywać, lecz pod kontrolą urzędową, gdyż w razie przeciwnym wyzysk na tem polu będzie się nadal praktykował, pragnący bowiem nabyć na raty pożyczkę premjową kupi ją od potajemnych „banczków“ w ukryciu. Zapominać nie należy, iż reflektanci na kupno pożyczek na raty rekrutują się ze sfer najuboższych, który łudzą się wciąż nadzieją, że uda im się tą drogą zbogacić.

Posiadacz pożyczki premjowej, przywiązując się do numeru, już jej nigdy nie spienięży, chyba że nadzwyczajna potrzeba zmusi go do tego. Tem się więc tłomaczy, iż podaż pożyczek premjowych na giełdach krajowych jest ograniczona. Nawet na giełdzie stołecznej obroty wszystkiemi trzema premjówkami sięgają łącznie conajwyżej kilkuset sztuk dziennie. A nawet posiadacz 10 sztuk lub większej partji również nie skłonny jest do realizacji i prędzej złoży na kaucję, zastawi, a rzadko pozbędzie się waloru, na który paść może wygrana.

Uregulowanie sprzedaży pożyczek premjowych na raty na całym obszarze Rzeczypospolitej miałoby ten dobry skutek, że sparaliżowałoby potajemną sprzedaż i uchroniłoby w ten sposób od wyzysku drobnych ciułaczy, co już w swoim czasie było w prasie stołecznej niejednokrotnie podkreślane. Z drugiej znów strony wypuszczenie II S. 3% Prem. Poż. Budowlanej, nie napotkałoby trudności, gdyż lwia część subskrybentów rekrutowałaby się z pośród nabywców na raty, naturalnie na dogodnych warunkach.

Od pewnego czasu obiegają pogłoski, iż projekt sprzedaży ratalnej już dawno został opracowany i przy odpowiednim momencie ustawa będzie wydana.

O ile pogłoski te są rzeczywiście wiarogodne, to można żywić nadzieję, iż znikną przywileje, z jakich korzysta Małopolska i prawa w tej dziedzinie będą jednakowe dla wszystkich dzielnic kraju.

Dla ścisłości nadmienić należy, iż w ogłoszonym w Nr. 57 z dnia 30 czerwca r. b. Dzienniku Ustaw Kodeksie Handlowym, w dziale „sprzedaż na raty“ jest zaznaczone, iż sprzedaż ta nie stosuje się do sprzedaży na raty papierów wartościowych (art. 567), więc można się domyślać, iż ten rodzaj sprzedaży na raty będzie uregulowany drogą wydania oddzielnej ustawy, nie jest bowiem do pomyślenia, iż sprzedaż taka będzie kontynuowana, jak dotychczas wyłącznie w Małopolsce.

KONIEC DWUWALUTOWOŚCI

W Kurjerze Porannym z dnia 1 b. m. zamieszczony został pod powyższym tytułem artykuł p. Zet. Temat poruszony przez autora jest obecnie bardzo aktualny i zajmuje uwagę sfer bankowych i giełdowych, które również są zdania, że należy już raz skończyć z dwuwalutowością. Z artykułu tego przytaczamy końcowy ustęp, zawierający wiele słusznych uwag.

Polska posiada zdrowy aparat finansowo-kredytowy i względnie dobrze uporządkowane stosunki na rynku pieniężnym. Fluktuacje kursu walut zagranicznych stanowiły jedyną ciemną plamę w finansowych stosunkach prywatno-prawnych. Nadszedł już czas uporządkowania i tej dziedziny naszych stosunków pieniężnych przez zakazanie zawierania zobowiązań i wszelkiego rodzaju operowania w tranzakcjach gospodarczych walutami zagranicznemi w obrotach wewnętrznych. Oczywiście zawieranie umów w walutach zagranicznych oraz efektywne płatności w tych walutach w międzynarodowym obrocie gospodarczym mają swe uzasadnienie i zakaz ten tych operacyj dotyczyć nie może.

Sprawę tę uregulować ma dekret Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, który ukaże się w dniach najbliższych. Postanowienia tego dekretu sięgną więc wgłąb stosunków pieniężno-gospodarczych kraju i będą stanowiły zwrotny punkt w dotychczasowych sposobach spłaty zobowiązań, opiewających na waluty zagraniczne. Rozporządzenie to usunie grunt dla rozwijającej się przy dotychczasowem rozpowszechnieniu posługiwania się walutami zagranicznemi gry spekulacyjnej, sprowadzającej zaburzenia w obrotach gospodarczych i wyrządzającej poważne straty szerokim rzeszom ludności, posługującym się dolarem, a słabo orjentującym się w faktycznym stanie skomplikowanych stosunków giełdowo-pieniężnych.

Zakaz przyjmowania wkładów oszczędnościowych w walutach zagranicznych uwolni nasze instytucje oszczędnościowo-kredytowe od trwałego związku ich stanu finansowego z sytuacją monetarną państw, w których walutach przyjmowane były wkłady i lokaty oraz prowadzone operacje. Mający ukazać się dekret Prezydenta prowadzi w życie zasadę, że waluta krajowa powinna być jedynym pieniądzem w wewnętrznych obrotach gospodarczych. Usunie on więc wielowalutowość z polskiego rynku pieniężnego i wzmocni podstawy złotego polskiego do czego zmierza stale i konsekwentnie polityka gospodarcza rządów polskich od czasu ostatecznego ustabilizowania się naszej waluty.

6% POŻYCZKA NARODOWA

Z tytułu IX raty na subskrypcję 6% Pożyczki Narodowej wpłynęło zł. 11.014.181,58.

Wpływ ten w porównaniu z wpływem z VIII-ej raty jest większy o blisko zł. 1.330.000.

Centrala Banku Gospod. Krajowego w Warszawie wydawać będzie od dnia 2 lipca r. b. obligacje 6% Pożyczki Narodowej subskrybentom, którzy całkowitą należność uiścili do dnia 5 marca r. b. włącznie. Obligacje Pożyczki Narodowej wydawane będą tylko tym osobom, które złożyły deklarację subskrypcyjną w B.G.K. i którzy przy odbiorze przedstawią dowód, stwierdzający tożsamość osoby.

Dla uniknięcia natłoku przy okienkach kasowych obligacje wydawane będą w alfabetycznym porządku nazwisk subskrybentów, a mianowicie: Dnia 2/7 — A. B; dn. 3/7 — C, D, E, F; dn. 4/7 — G; dn. 5/7 — H, I, J; dn. 6/7 — K; dn. 7/7 — L, Ł, M; dn. 9/7 N, O, P; dn. 10/7 — R; dn. 11 i 12/7 — S, Ś; dn. 13/7 — T, U, W; dn. 14/7 — V, Z, Ż.

Obligacje wydawane będą w godzinach urzędowych Banku.

67-me doroczne posiedzenie Rady Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Krakowa

Dnia 23 kwietnia 1934 odbyło się doroczne posiedzenie Rady Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa wraz z jej Oddziałem w Podgórzu w sali posiedzeń Kasy przy ul. Szpitalnej 15, pod przewodnictwem Prezyd. Dr. Mieczysława Kaplickiego w obecności Członków Rady Kasy pp.: Dr. Bobrowskiego Emila, Inż. Cybulskiego Kazimierza, Dr. Czuchajowskiego Bolesława, Dr. Gertlera Juljana, Inż. Grelowskiego Karola. Dr. Grossa Adolfa. Jakubowskiego Eugenjusza. Dr. Jarszyńskiego Zygmunta. Dr. Korolewicza Bolesława. Dr. Krzetuskiego Karola, Dr. Krzyżanowskiego Adama, Kudasiewicza Juljana. Dr. Landaua Rafała, Dr. Merza Ludwika. Dr. Nowaka Juljana, Ostrowskiego Witolda, Otorowskiego Władysława, Prochownika Kazimierza. Dr. Radzyńskiego Rudolfa. Schechtera Samuela, Dr. Schneidra Ludwika. Dr. Tillesa Samuela. Wolnego Jana, oraz Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej p. Wiceprezydenta miasta Dr. Ignacego Landaua.

Sprawozdanie z działalności Kasy za rok 1933. czyli za 67 rok jej istnienia przedstawił dyrektor **Józef Dorawski,** Naczelnik Zarządu Kasy. Sprawozdawca zaznaczył, że cała działalność Instytucji, t. j. prowadzenie akcji kredytowej, popieranie życia gospodarczego w mieście, zależne jest w pierwszym rzędzie od ruchu wkładek oszczędności i od siły wewnętrznej kapitalizacji w państwie.

W roku 1933 początkowy

STAN WKŁADEK

wynosił zł. 57.206.314,57, z końcem zaś roku sprawozdawczego **stan wkładek wynosił złotych 50.258.328,79.** Spadek ten jest tylko pozorny. albowiem nastąpił skutkiem spadku dolara i przerachowania wkładek dolarowych w bilansie końcowym roku sprawozdawczego po kursie 5.65 zamiast jak w roku poprzednim po kursie 8.85. Faktycznie.więc stan wkładek utrzymał się na tym samym poziomie co w roku poprzednim, a nawet zwiększył się. jeśli się uwzględni, że w ciągu roku sprawozdawczego przemienili klienci kasy około miljon wkładek dolarowych na złotowe przy kursie wybitnie zniżkowym.

Przemawia za tem i liczba wkładców. która w roku sprawozdawczym ze stanu początkowego 46. 581 podniosła się z końcem roku na 52.649.

Dalej Sprawozdawca zaznaczył. że w roku sprawozdawczym 1933 wybija się na pierwszy plan kwestja dwuwalutowości we wkładkach. — a co zatem idzie i w kredytach. — a to w związku z gwałtownym spadkiem kursu dolara.

Kapitalizacja wewnętrzna szła dwoma torami: w złotych i w dolarach ,przyczem bezwzględna przewaga, od szeregu lat. była po stronie dolara. co znajdowało swój wyraz cyfrowy w tut. Kasie przed spadkiem dolara w stosunku procentowym wkładek złotowych do wkładek dolarowych, z końcem roku 1931 jak 39:61, z końcem roku 1932 jak 44:56.

Na skutek zaś spadku dolara i konsekwencji akcji Zarządu Kasy, stosunek ten uległ wybitnej poprawie na korzyść kapitalizacji w złotych, która z końcem roku 1933 wyraża się cyfrowo jak 75:25.

PROCES PRZECHODZENIA Z WKŁADÓW DOLAROWYCH

na złotowe postępował w ciągu całego roku sprawozdawczego. Kasa, pragnąc zachęcić klientów do składania oszczędności w walucie złotowej dawała znacznie wyższe oprocentowanie przy wkładkach złotowych, a przy przeliczeniu wkładek dolarowych na złotowe stosowała najwyższy kurs bankowy w danym dniu.

Trzeba również zaznaczyć, że mimo spadku dolara i wynikającego stąd silnego odpływu wkładek dolarowych, **Kasa nietylko utrzymała wysokie rezerwy gotówkowe, lecz w porównaniu z rokiem 1932 wybitnie je nawet zwiększyła.** Stan tych rezerw wynosi z końcem roku sprawozdawczego 23,70 proc. stanu wkładek, gdy tymczasem w roku 1932 pogotowie to dochodziło do 16 proc. stanu wkładek.

W miarę zmniejszania się wkładów dolarowych zachodziła konieczność celowej i równoległej akcji likwidowania pretensyj dolarowych względnie ich zamiany na walutę złotową.

Część dłużników, korzystając ze spadku dolara, a rozporządzając gotówką, oddłużyła się znacznie, wykupując weksle dolarowe, gdyż Kasa Oszczędności przy spłacie gotówkowej przyjmuje dolara za dolara. W stosunku zaś do tych dłużników z weksli dolarowych, którzy zobowiązań swoich nie mogli spełnić w terminach płatności, Zarząd Kasy wdrożył akcję konwersyjną celem zamiany po kursie przeciętnym krótkoterminowych pożyczek wekslowych dolarowych na pożyczki złotowe hipoteczne długoterminowe, zapewniając dogodniejsze warunki spłaty kapitału i znacznie niższe oprocentowanie. Jednocześnie zaś Zarząd Kasy, pragnąc umożliwić przeprowadzenie takiej konwersji, udzielał dodatkowych pożyczek na spłatę uciążliwych wierzytelności prywatnych lub zaległości podatkowych, przyczyniając się w ten sposób w dużej mierze do sanowania stosunków finansowych swoich klientów. Akcją tą były objęte nietylko kredyty miejskie ale i rolnicze, przyczem przy konwersjach tych ostatnich pożyczek. Kasa stosowała najdalej idące ulgi.

Trzeba też podkreślić, że Zarząd Kasy obniżył wydatnie

ODSETKI OD KREDYTÓW ZŁOTOWYCH,

a mianowicie z 9½ proc. na 8½ proc. wzgląd. 8 proc., 7½ proc., 7 proc. do 6½ proc., zależnie od zaistnienia pewnych warunków w każdym poszczególnym wypadku.

Mówiąc o wkładach oszczędnościowych należy wspomnieć o drugim dziale lokat, t. j. rachunkach bieżących, które z końcem roku sprawozdawczego wynosiły zł. 2.251.876.18. a

67-e Doroczne 3

łącznie z wkładami oszczędnościowemi stanowiły kapitał obrotowy w kwocie złotych 52.510.204,97.

Odpowiednio do wkładów unormowały się i

KREDYTY UDZIELONE PRZEZ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI.

Pożyczki wekslowe wynoszą z końcem roku sprawozdawczego w złotych i w dolarach, w których mieści się około 28,15 proc. wkładek, kwotę zł. 14.147.259,83.

Pożyczki hipoteczne łącznie z pożyczkami na skrypta i w rachunku bieżącym stanowią 52,24 proc. stanu wkładek i wynoszą złotych 26.251.427,88.

Zaliczki udzielone do obrotu Zakładowi Zastawniczemu wynoszą 3,27 proc. stanu wkładek w sumie zł. 1.643.093,—.

Razem wszystkie powyższe kredyty wynosiły w dniu 31 grudnia 1933 r. zł. 42.041.780,71.

W Zakładzie Zastawniczym suma udzielonych na zastaw pożyczek wynosi w dniu 31 grudnia 1933 na 26.969 zastawach zł. 1.600.780,93. Przeciętna pożyczka na jeden zastaw wynosi zł. 59,35.

Własny majątek Kasy zwiększył się w roku 1933 o zł. 159.888,84 i wynosił złotych 5.453.665,66.

Zysk uzyskany z obrotów Kasy w roku 1933 wynosi zł. 256.448,50.

Ważnem zdarzeniem w dziejach Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa było połączenie z nią Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności, — dokonane faktycznie z dniem 1 stycznia 1933 r. Z przyjętej Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności utworzyła tut. Kasa swój Oddział w Podgórzu.

Już dziś możemy stwierdzić, że Oddział tut. Kasy w Podgórzu, posiadający swoje biura w Podgórzu przy ul. Józefińskiej L. 18, w gmachu własnym Kasy, rozwinie się w krótkim czasie na terenie swojej działalności w instytucję aktywną, na co wskazują dzisiaj tak stały wzrost wkładek oszczędnościowych, jak i również akcja kredytowa dla drobnego mieszczaństwa, rolnictwa i rzemiosła. Oddział ten obejmuje swoją działalnością terytarjum leżące po drugiej stronie Wisły.

Oddział ten, po przewalutowaniu dolarów wykazuje obecnie kapitał wkładkowy przeszło zł. 1.100.000,— przy stałej tendencji zwyżkowej.

Wspominając o corocznej dotacji

NA POPRAWĘ WALORYZACJI WKŁADEK KORONOWYCH I MARKOWYCH.

— która w roku sprawozdawczym wynosi zł. 15.000,— wyjaśnia Dyrektor Dorawski. że kwoty te w regule przeznaczone są na wyrównanie strat wskutek dewaluacji, jakie ponieśli najbiedniejsi klienci Kasy. dla których książeczka wkładkowa była niejednokrotnie ich jedynym majątkiem. Należy dodać. że suma tych corocznych dotacyj wynosi już dotąd około złotych 500.000.

Następnie przypomniał Sprawozdawca, iż w chwili rozpisania subskrypcji 6% Pożyczki Narodowej tut. Kasa Oszczędności. w poczuciu obowiązku wobec Państwa subskrybowała na ten cel kwotę zł. 500.000,—. Będąc zaś jedną z placówek subskrypcyjnych, własnym kosztem przeprowadziła odpowiednią propagandę, wskutek której tak w tut. Kasie jak i w jej Oddziale w Podgórzu subskrybowało ogółem 1.590 osób na sumę blisko jednego miljona złotych.

W sumie tej mieści się także udział Pracowników Kasy Oszczędności wyrażający się kwotą zł. 34.900.

Na tem zakończył Dyrektor Dorawski swoje sprawozdanie.

Po przeprowadzonej dyskusji Rada Kasy przyjęła do wiadomości sprawozdanie Zarządu z tem, że zostanie ono przedłożone Radzie Miejskiej do uchwalenia.

W dniu 14 czerwca 1934 r. odbyło się plenarne posiedzenie rady miejskiej pod przew. Pana Prezydenta Dr. M. Kaplickiego, na którem zostało zatwierdzone sprawozdanie Zarządu Kasy. Poczem Przewodniczący Komisji Rewizyjnej stwierdził, iż

GOSPODARKA ZARZĄDU JEST CELOWA I OGLĘDNA,

tok urzędowania w Kasie Oszczędności i Zakładzie Zastawniczym odbywa się sprawnie i prawidłowo, księgi są prowadzone przejrzyście, a legaty zaś kasowe i buchalteryjne są zgodne z wyprowadzonemi w księgach cyframi. Wkońcu zaznaczył sprawozdawca, iż ostateczne absolutorjum dla Zarządu Kasy uchwali Rada Miejska.

Po przeprowadzeniu dyskusji przez Radę Kasy zabrał głos Przewodniczący Rady Kasy p. Prezydent miasta Dr. Mieczysław Kaplicki i postawił wniosek na przyjęcie do zatwierdzającej wiadomości sprawozdania Zarządu Kasy z czynności w roku sprawozdawczym oraz bilansu i zamknięć rachunków Kasy Oszczędności miasta Krakowa i Zakładu Zastawniczego za rok 1933 i udzielenie absolutorjum Zarządowi wraz z podziękowaniem i uznaniem za gorliwą i wydatną pracę.

Wniosek powyższy Rada Kasy jednomyślnie uchwaliła.

Następnie przewodniczący Rady Kasy p. prezydent dr. Mieczysław Kaplicki udzielił głosu Dyrektorowi i Członkowi Zarządu p. Senatorowi Inż. Karolowi Rollemu. który przedstawił imieniem Zarządu projekt rozdziału zysku za rok 1933, a mianowicie: z zysku. wynoszącego złotych 256.448.50. zaproponował przeznaczyć na dotację Funduszu zasobowego. w myśl § 25. Statutu Kasy kwotę zł. 128.448.50, zaś z pozostałej kwoty zł. 128.000,—: zł. 10.000 na Muzeum Narodowe (jako drugą ratę z ofiarowanej na tenże cel ubiegłego roku kwoty zł. 200.000). 40.000 na zatrudnienie bezrobotnych w Krakowie. zł. 24.000 dla Funduszu emerytalnego pracowników Kasy Oszczędności i zł. 54.000 na dobroczynne i ogólnie pożyteczne cele miejscowe. według szczegółowego wykazu przedłożonego Członkom Rady Kasy.

Tezauryzacja i detezauryzacja złota

W miesięczniku „Bank“ w numerze czerwcowym znajdujemy bardzo ciekawy artykuł „Tezauryzacja i detezauryzacja złota“. Ze względu na właściwe ujęcie tematu, który jest obecnie na czasie, poniżej podajemy artykuł ten w całości.

Dramatyczne wydarzenia paru ostatnich lat w dziedzinie gospodarczej i pieniężnej rozbudziły wśród publiczności całego świata dążenie do tezauryzacji złota. Zaufanie do tego metalu, jako miernika wartości, wzmagało się coraz bardziej, jakgdyby naprzekór głoszonym doktrynom, że miernik ten jest wyrazem zacofania, a nie postępu. Rok 1933 był pod tym względem rokiem wyjątkowym. Załamanie się systemu bankowego w Stanach Zjednoczonych, odstąpienie tego kraju od waluty złotej, ciągły spadek dolara, rozbieżności poglądów i interesów na konferencji londyńskiej, wycofanie się Niemiec z konferencji rozbrojeniowej i z Ligi Narodów, polityka Stanów Zjednoczonych skupu i sprzedaży złota, trudności budżetowe Francji — wszystkie fakty złożyły się na tak wielkie rozmiary tezauryzacji złota w roku ubiegłym, jakich dotychczas wcale nie znano. Według obliczeń Banku Rozrachunków Międzynarodowych tezauryzacja złota na całym świecie wyniosła w roku 1933 około 3 miljardów fr. szw., wobec 500 milj. fr. w roku 1932. Równocześnie ilość złota, znajdującego się w rękach publiczności w początkach roku bieżącego, oszacowana została na 7 miljardów fr. szw., to znaczy na sumę 2½ razy większą od wartości rocznej produkcji tego metalu. Zbyteczne jest podkreślać, jak bardzo ujemne następstwa dla światowej sytuacji gospodarczej miało wycofanie takiej sumy kapitałów z obrotu.

Przez Polskę największa fala tezauryzacji złota przepłynęła w pierwszej połowie 1932 i 1933 roku. Z obrotów handlu zagranicznego wynika, że w pierwszej połowie roku ubiegłego przywożono do Polski przeciętnie miesięcznie złota za 13.7 milj. zł., przyczem nie budzi żadnej wątpliwości fakt, że przywóz ten miał prawie wyłącznie na celu zaspokojenie tezauryzacji. Fakt ten nie budzi wątpliwości między innemi również dlatego, że duża część przywozu składała się z monet złotych. O ile bowiem gdzieindziej tezauryzowano w sztabach — zamożność w takich upodobaniach jest czynnikiem decydującym—to w Polsce część ludności, która nie darzyła zaufaniem złotego, mogła sobie pozwolić conajwyżej na kupno monet. A ponieważ z przyczyn natury politycznej i gospodarczej na ziemiach polskich rozpowszechnione są dotychczas w obiegu złote ruble rosyjskie i dolary, przeto na nie w pierwszym rzędzie skierował się popyt, powodując tak znaczne agio tych monet w kraju, że w Holandji opłacała się ich produkcja na eksport do Polski. To były główne przyczyny, które skierowały zainteresowanie niektórej publiczności polskiej na imperjały i półimperjały carskie i powodowały ich przywóz z Holandji. Czynniki jedynie emocjonalne w upodobaniach ludności do nowych właśnie monet są niesłuszne w publicystyce gospodarczej przeceniane.

W przeciwieństwie do wielu krajów obcych, gdzie tezauryzacja złota trwała w bardzo dużych rozmiarach przez cały rok ubiegły i dopiero w roku bieżącym zmalała, w Polsce wykazała ona silny spadek już z początkiem drugiego półrocza r. ub. Zdecydowana polityka walutowa Polski, poparta w połowie r. ub. przystąpieniem do krajów bloku złotego, które opowiedziały się za utrzymaniem waluty złotej na niezmienionym parytecie, ukróciła w tym czasie pogoń za złotem. Nadmiernie wygórowane ceny monet złotych — rubli i dolarów — zaczęły zniżkować. Przywóz ich z zagranicy stawał się mniej opłacalny skutkiem czego obniżył się w drugiem półroczu r. ub. do 3,1 milj. zł. przeciętnie miesięcznie, a w roku bieżącym — jeśli nie uwzględniać miesiąca marca — wykazał dalszy spadek. Równocześnie rozpoczęło się zaofiarowanie złota w monetach, a nawet i w sztabach przez rynek wewnętrzny Bankowi Polskiemu, przyczem objaw ten przybiera ostatnio coraz większe rozmiary. Podczas gdy w okresie od 31 maja do końca 1933 roku Bank Polski nabył wewnątrz kraju złota za 3,3 milj. zł., to w ciągu pierwszych miesięcy r. b. prawie za 11 milj. zł. Cyfry te wskazują, że tezauryzacja złota zanika, aczkolwiek w związku z dość znaczną zniżką ceny tego metalu na rynkach światowych, spowodowaną wydatnem zwiększeniem się jego produkcji, opłaca się nadal przywozić je w niewielkich rozmiarach do Polski. Nie bez znaczenia informacyjnego jest fakt, że w tym arbitrażu złotem znaczne usługi oddaje komunikacja lotnicza.

Zanikanie tezauryzacji złota i zniżka jego cen dała sposobność publicystce „Gospodarki Narodowej“ (Nr. 11 r. b.) do propagandy na rzecz bicia polskich monet złotych, które byłyby „jedyną możliwą formą oduczania szerokich rzesz drobnych ciułaczy od lokowania swych oszczędności w rublach“. Być może, że byłyby. Ale czy chodzi o to, by ludność oduczyć od lokowania oszczędności w rublach, czy też o to, ażeby ją oduczyć od tezauryzacji? Zgodzimy się zapewne, że chodzi o to drugie, bo przecież nie potrzebujemy sobie szeroko wyjaśniać, jak dalece szkodliwa jest tezauryzacja niezależnie od tego, czy wycofywany jest z obiegu i przechowywany w ukryciu dolar, rubel, czy złoty w złocie, czy też w bilecie bankowym. Zamiast oduczać ludność od lokowania oszczędności w rublach złotych, a zachęcać ją do oszczędzania w dukatach, zadaniem publicysty jest poradzić jej, ażeby zapomniała wogóle o złocie. Bo złoto nie powinno być ani środkiem obiegowym, ani tezauryzacyjnym, lecz jedynie tylko może służyć do wyrównywania zobowiązań międzynarodowych. (s. w.).

Zakłady Żyrardowskie na wystawie „Len polski”

Na wystawie „Len Polski“, urządzonej w Dolinie Szwajcarskiej w Warszawie, powszechną uwagę zwracało stoisko **Zakładów Żyrardowskich**, które imponowało rozmiarami i obfitością eksponatów.

Zakłady Żyrardowskie są w Polsce największem przedsiębiorstwem wśród pokrewnych instytucyj przemysłowych. Dowodzą tego cyfry: **Żyrardów przerabia około 48 proc. przędzy i wyrabia około 35 proc. tkanin lnianych ogólnej produkcji kraju.** Stan zatrudnienia Żyrardowa wynosi w chwili obecnej 2700 robotników, a ilość wrzecion przędzalniczych 10.770. Ostatnie miesiące przyniosły wydatną poprawę w stanie zatrudnienia Zakładów Żyrardowskich. Dowodem tego jest choćby fakt, że tkalnia o 1500 krosnach oraz przędzalnia znajdują się obecnie w pełnym ruchu, zatrudniając robotników na dwie zmiany.

Zakres produkcji Zakładów Żyrardowskich jest bardzo szeroki. Główny jednak nacisk kładzie Żyrardów na **produkcję płócien bieliźnianych oraz bielizny stołowej** i w tej dziedzinie zajmuje on dominujące stanowisko w krajowym przemyśle lnianym. Z uwagi na panujący obecnie popyt na lniane płótna odzieżowe podjął obecnie Żyrardów w szerokim zakresie wyrób **lnianych tkanin odzieżowych,** które cieszą się na rynku zasłużonem powodzeniem. Pozatem wprowadziły Zakłady Żyrardowskie na rynek polski **nici czysto lniane, bardzo cienkie** i odznaczające się wyjątkową mocą. Przypuszczać trzeba, że ten nowy produkt krajowy, który w zupełności zastępuje dotychczas używane nici lniane, importowane z Anglji, znajdzie się wkrótce w każdym polskim domu.

Stoisko Zakładów Żyrardowskich na wystawie „Len Polski“ było urządzone bardzo **efektownie i okazale.** Utrzymane w tonie srebrno-niebieskim odznaczało się gustowną szatą dekoracyjną, a ogromna ilość wyłożonych eksponatów zciągała tłumy zwiedzających. Zakłady wystawiły w tem stoisku bogatą kolekcję swych różnorodnych wyrobów, poczynając od **najbardziej ciężkich i grubych tkanin, wyrobów brezentowych, markizowych** i t. p. aż do **najcieńszych i najbardziej wykwintnych tkanin z zakresu bielizny stołowej i osobistej.** Oprócz tego Zakłady wystawiły cały szereg **nowości letnich na suknie, kapelusze, płaszcze damskie** i t. p. Wysoka jakość tych wyrobów krajowych wzbudziła powszechne wyrazy uznania wśród zwiedzającej publiczności.

Oprócz tego w dziale dydaktycznym Żyrardów zademonstrował maszyny, produkujące wyroby lniane, a mianowicie: **krosno i przędzarkę,** pokazując ad oculos sposób fabrykacji tkanin lnianych.

GIEŁDY PIENIĘŻNE

Warszawa
(27.VI — 5.VII).

Aczkolwiek okres sprawozdawczy zbiegł się z końcem ubiegłego i początkiem bieżącego miesiąca, jednak nie zaszły nadzwyczajne zmiany na giełdzie warszawskiej, godne specjalnego podkreślenia.

Na rynku prywatnym ultimo przeszło zupełnie spokojnie, gdyż regulacja z tytułu tranzakcyj terminowych odbyła się sprawnie.

Trzydniowa przerwa w czynnościach giełdy przyczyniła się do redukcji obrotów, gdyż brak wskazówek z giełdy urzędowej oddziałał hamująco głównie w dziedzinie banknotów zagranicznych. Na rynku złota zmniejszyła się podaż.

Na rynku dewizowym obroty się zwiększyły, gdyż okres sprawozdawczy obejmuje sześć dni, podczas których giełda była czynna. Wypadki w Niemczech oddziałały ujemnie na kształtowanie kursów dewizy na Berlin, która jednak następnie część poniesionych strat kursowych odzyskała.

Bank Polski, jak zwykle, łącznie z innemi bankami pokrywał zapotrzebowanie dzienne.

Tendencja naogół przeważała słabsza. Z wyjątkiem zwyżkujących dewiz angielskich i włoskich, wszelkie pozostałe dewizy, stanowiące znakomitą większość, w większym lub mniejszym stopniu się obniżyły.

W dziedzinie pożyczek państwowych panowała tendencja niejednolita. 3% Prem. Poż. Budowlana i 6% Poż. Dolarowa utrzymały się na niezmienionym poziomie, wyżej natomiast cenione 4% Prem. Poż. Inwestycyjną oraz 7% Poż. Stabilizacyjną. Pozostałe pożyczki nieznacznie się obniżyły.

Na rynku prywatnych papierów lokacyjnych zaznaczyła się poprawa, zwłaszcza dla 4½% L. Z. Ziemskich oraz 5% L. Z. m. Warszawy z 1933 r., które stanowiły największe pozycje w obrotach ogólnych.

Inne listy zastawne również były mocniejsze, z wyjątkiem silnie zniżkujących 7% L. Z. Ziemskich dolarowych.

Listami zastawnemi prowincjonalnemi zawierano tylko tranzakcje sporadyczne po kursach zbliżonych do poprzednich.

Obligacje magistrackie przy obrotach ograniczonych większych zmian kursowych nie wykazały.

Rynek akcyjny nie wykazywał większe ożywienia. Kursy normowały się niejednolicie. Najwięcej obrotów dokonano akcjami Banku Polskiego oraz Lilpopami. W obrotach nieurzędowych były akcje „Mazowia" Fabr. Giętych Mebli, za które płacono po zł. 10.

Od 2 b. m. ceduła giełdowa notuje akcje Fabr. Chem. Leszczyńskiego bez kuponu dywidendowego za 1933 r. w wysokości 6%.

Na rynku nieurzędowym bezczynność była zupełna, tranzakcje bowiem należały do wypadków bardzo rzadkich.

W końcu okresu wymieniano następujące kursy orjentacyjne: 8% Poż. z 1925 r. (Dillon) $85\frac{3}{8}$ w płaceniu, 7% Poż. Śląska 66 w płaceniu, 7% Poż. m. st. Warszawy 63 w płaceniu, 5% Renta Ziemska 62, 6% Bony m. st. Warszawy I em. 83 w płaceniu.

Dewizy: Belgja 123.80—123.65—123.75, Berlin 209.25—200—203, Gdańsk 172.67 — 172.55, Holandja 359.55 — 359.25, Kopenhaga 119.25 — 119.60, Londyn 26.69—26.80—26.77, Nowy Jork $5.29\frac{3}{8}$ — 5.29, Kabel $5.30\frac{1}{8}$—5.29½, Oslo 134.50, Paryż 34.94—34.91—34.91½, Praga 22.01 — 22, Sztokholm 137.60 — 138.10—138, Szwajcarja 172.33—172.18—172.45—172.25, Włochy 45.26—45.48—45.44.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Budowlana 44.15—44.50—44.15, Dolarówka 53.25—53 (po ciągnieniu) — 52.75, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 112 —112.75, 5% Poż. Konwersyjna 65.25—63.80 — 64, 5% Konwersyjna Poż. Kolejowa 58, 6% Poż. Dolarowa 72.25—72, 7% Poż. Stabilizacyjna 67—66.63—67.38, Listy Zast. Państwowego Banku Rolnego oraz listy zast. i oblig. Komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego: 7% — 83.25, 8%—94, 8% Oblig. Budowlane B. G. K. 93.

Prywatne papiery lokacyjne: 8% listy zast. Tow. Kred. Przem. Polskiego 74—74.25—74, listy zast. Ziemskie: 4½% 48—47—48.75, 8% — 42, 7% (dolarowe) 36.50—31.50—32.25, listy zast. m. Warszawy: 4½% 60.25—61.50—61, 5% 66.50—67.50, 5% z 1933 r. 56.13—56—57.50—57.25, 5% m. Kalisza: dawne 56, nowe 46, 5% m. Kielc z 1933 r. 46, 5% m. Łodzi z 1933 r. 49—49.75, 5% m. Piotrkowa 45.50—45, Obligacje m. Warszawy: 6% Poż. VI 53, 6% Poż. VIII i IX 51—51.50.

Akcje: Bank Polski 84.50 — 86.50 — 85.50, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 19, Kolejki Dojazdowe 8, Lilpop 9.50—9.15—9.70, Ostrowieckie 21.25, Starachowice 10.35—10.20—10.25.

Rynek prywatny: Banknoty: amerykańskie (Stan. Zjedn.) 5.28¼ — 5.27½, angielskie 26.66—26.77—26.73, austrjackie 98.10—98.70, czechosłowackie 21.90—21.84, francuskie 34.93—34.95—34.94, niemieckie 200—195.50—198.25, sowieckie 124—130—126, szwajcarskie 172.25—172.10—172.35.

Monety: rubel złoty 4.58¼ — 4.58½, rubel srebrny 1.32—1.33, dolar złoty 8.91½—8.914—8.91½.

Giełdy zamiejscowe.

Łódź.
(26.VI—4.VII).

Banknoty dolarowe 5.28—5.27¼, 3% Prem. Poż. Budowlana 44.10, Dolarówka 53.15—52.75, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 112—111.75, 7% Poż. Stabilizacyjna 67—67.25.

Kraków (27/6).

Dolarówka 53.25, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 112.

Lwów (3/7).

Akcje „Gazy Ziemne" 29.

Poznań.

4% Prem. Poż. Inwestycyjna 108—109, 5% Poż. Konwersyjna 64.50—64.60, Listy zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4½% dolarowe serji K. z 1933 r. 42.25—41.50, 4½% dolarowe serji K. z 1933 r. w złocie 38.25, 4½% złotowe serji K. z 1933 r. 40.75—40.25 — 40.75, 4% Konwers. ostempl. 40.50—40.

Bilans łączny na dzień 31 maja 1934 roku

43 banków akcyjnych (prywatnych) i 8 większych domów handlowych

Stan czynny: Pogotowie kasowe 43107 (40646), papiery wartościowe 111335 (110135), towary 76 (95), banki krajowe 52876(52790), banki zagraniczne 47102 (47857), weksle zdyskontowane 341197 (352478), akcepty Banku Akceptacyjnego 23282 (22020), weksle protestowane 53032 (52909), rachunki bieżące (salda debetowe) 433482(435339), pożyczki terminowe 65597 (64606), należności z tytułu wkładów konwersyjnych 16548 (13005), ruchomości 4432(4440), nieruchomości 97974 (98121), koszty handlowe 19478 (15499), różnice kursowe 1028 (935), administracja nieruchomości 744 (549), różne rachunki wynikowe 681 (263), różne rachunki wynikowe roku ubiegłego 5397 (10161), rachunki oddziałów 135913 (138356), sumy przechodnie 16161 (15788), długoterminowe pożyczki hipoteczne 146199 (146334), dłużnicy z tyt. kred. rembursowych i akceptac. 96428 (93547), inne aktywa 34552 (34234), straty z lat ubiegłych 13423 (15670), suma bilansowa 1736753 (1743777), suma aktywów w walucie obcej 378775 (391142).

Stan bierny: Kapitały własne 280382 (280264), wkłady 404458 (406163), rachunki bieżące (salda kredytowe) 167012 (164782), zobowiązania inkasowe 1188(1758), redyskonto weksli 145579 (150267), dyskonto akceptów Banku Akcepacyjnego 22827 (20327), zastaw walorów 12573 (12684), banki krajowe 84393 (89147), banki zagraniczne 164287 (164016), Bank Akceptacyjny 23282 (22020), przekazy na bank 2183 (2529), wierzyciele hipoteczni 1406 (1406), fundusze emerytalne i fundusze wieczyste 640 (639), procenty i prowizje 22109 (19099), różnice kursowe 4457 (3979), dochód z nieruchomości 1449 (1202), różne rachunki wynikowe 663 (615), różne rachunki wynikowe roku ubiegłego 6372 (11169), rachunki oddziałów 138780 (139129), sumy przechodnie 16714 (16477), dywidenda niepodniesiona 2831 (2227), zyski z lat ubiegłych 2597 (4127), listy zastawne (obligacje) 121771 (122406), akcepty 200 (202), zobowiązania z tyt. kred. akceptac. i rembursowych 96430 (93548), inne pasywa 35452 (35615), suma bilansowa 1736753 (1743777), zobowiązania z tytułu udziel. gwarancyj 77137 (73779), różni za inkaso 63185 (65309), suma pasywów w walucie obcej 344800 (355787).

Uwaga: Cyfry podane w nawiasie, oznaczają dane w miesiącu kwietniu 1934 r.

BILANS BANKU POLSKIEGO

Dnia 30 czerwca 1934 r.

W ciągu ostatniej dekady czerwca zapas złota powiększył się o 1.1 milj. zł. do 490,1 milj. zł. Stan pieniędzy zagranicznych i dewiz obniżył się o 0,2 milj. zł. do 43,2 milj. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zwiększyła się o 50,1 milj. zł. do 730,8 milj. zł., przyczem portfel wekslowy wzrósł o 29,8 milj. zł. do 602,8 milj. zł., portfel zdyskontowanych biletów skarbowych — o 11,4 milj. zł. do 59,8 milj. zł. oraz stan pożyczek zabezpieczonych zastawami — o 8,9 milj. zł. do 68.2 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu zmniejszył się o 12,2 milj. zł. do 27,6 milj. zł.

Pozycje „inne aktywa“ i „inne pasywa“ uległy wzrostowi: pierwsza o 8,5 milj. zł. do 143,0 milj. zł., druga — o 14,3 milj. zł. do 254,7 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania obniżyły się o 24,8 milj. zł. do 190,9 milj. zł.

Obieg biletów bankowych w wyniku wyżej omówionych zmian powiększył się o 57,5 milj. zł. do sumy 938,5 milj. zł.

Pokrycie złotem obniżyło się z 49,06% w drugiej dekadzie czerwca do 47.61%, przekraczając normę statutową o bezmała 18 punktów.

Stopa dyskontowa — 5%, zastawowa — 6%.

Zastrzeżone papiery

Urząd Długów Państwa zawiadamia, iż Sąd Okręgowy Wydział V w Warszawie postanowieniem z dn. 25 kwietnia 1934 r. N. V. Co 1711/33 **wzbronił wszelkich wypłat oraz dokonywania jakichkolwiek tranzakcyj** obligacjami 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r. Nr. 4315885 nom. wart. 2.000 zł., Nr. 4310838 nom. wart. 1.000 zł. Nr. 4100225 nom. wart. 500 zł. Nr. 4267033 nom. wart. 100 zł. Nr.Nr. 3599489 i 3599490 nom. wart. po 10 zł. każda.

Ponadto Sąd **uchylił zakaz dokonywania wypłat i tranzakcyj** następującemi obligacjami:

1) postanowieniem z dn. 21 kwietnia 1934 r. N. V. Co 292/33 obligacjami 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r. Nr. 3418979 nom. wart. 50 zł. i Nr.Nr. 3635652 do 3635654 nom. wart. po 10 zł. każda,

2) decyzją z dn. 16 maja 1934 r. N. V. Z. 2567/27 obligacją 20-letniej 6% Pożyczki Dolarowej w złocie z 1920 r. Nr. A. 14087 nom. wart. 50 dolarów,

3) decyzją z dn. 16/18 maja 1934 r. N. V. Z. 105/23 obligacją tymczasową 20-letniej 6% Pożyczki Dolarowej w złocie z 1920 r. Nr. A. 30789 nom. wart. 50 dolarów.

przez Urząd Śledczy.

3% Prem. Poż. Budowlana.

Nr.Nr. 515200—515205.

4% Prem. Poż. Dolarowa II serji.

Nr.Nr. 845854—864 867767 882855 1052956.

5% Państw. Poż. Konwersyjna z 1924 r.

Na zł. 1000 Nr. 4313848.

Po zł. 100 Nr.Nr. 4283350—51 4292297—98.

Na zł. 50 Nr. 3286154.

Po zł. 10 Nr.Nr. 3702263—65.

Św. ułamkow. zł. 1 Nr. 663737.

4½% L. Z. Tow. Kred. Ziemskiego w Warszawie.

Wart. nom. rb. 250 — obecnie zł. 220 — Nr. 407135.

4½% L. Z. Tow. Kred. m. Łodzi.

Na zł. 3000 Nr. 50367.

Po zł. 1000 Nr.Nr. 51165 51172 51176—77 i 51179.

5% L. Z. Tow. Kred. m. Łodzi starej emisji.

Po zł. 3000 Nr.Nr. 256 422.

Wzbronienie wypłat.

Wydział V Sądu Okręgowego w Warszawie wzbronił wypłat oraz dokonywania jakichkolwiek tranzakcyj

5% L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy.

Po zł. 1.500 Nr.Nr. 20640—648, **po zł. 500** Nr.Nr. 21082 i 51083, **po zł. 200** Nr.Nr. 87843—848, **po zł. 100** Nr.Nr. 115309—312, **na zł. 50** Nr. 144852.

(Mon. Pol. Nr. 150 z 4.VII 1934 r.).

Z RUCHU WYDAWNICZEGO

„Bank“ miesięcznik poświęcony bankowości i zagadnieniom finansowym. Redakcja i administracja, Warszawa, Nowy Świat 7 m. 39.

Czerwcowy (6) numer miesięcznika „Bank“ zawiera w części artykułowej: Francuski rynek pieniężny — E. Ugniewskiego; Utworzenie korporacyj we Włoszech — Konst. Sokołowskiego; Powstanie i rozwój Centralnej Kasy Spółek Rolniczych — E. Szyszkowskiego. Bardzo ciekawy dział techniki i organizacji bankowej zawiera dwa interesujące artykuły: Kształcenie zawodowe bankowców w Anglji — S. B. i Kontrola bilansu a kredyt bankowy — prof. J. Aseńki i A. Grodzickiego. W dziale prawnym obok orzecznictwa i przeglądu ustawodawstwa zamieszczono artykuł „Czynności bankowe w ramach nowych kodyfikacyj“ (II) — Avocatus. Ciekawy ten numer uzupełniają notatki na temat zagadnień bieżących oraz kronika krajowa i zagraniczna. Całość zamyka jak zwykle przegląd piśmiennictwa, bilanse bankowe i statystyka.

TERMINARZ AKCJONARJUSZA

Zebrania.

12 lipca.

Cukrownia Chełmica, Sp. Akc. — o godz. 17.30 w lokalu Zarządu w Warszawie, przy ul. Trębackiej 4.

Cukrownia Mała Wieś — Sp. Akc. — o godz. 17-ej w lokalu Zarządu w Warszawie, przy ul. Trębackiej 4.

14 lipca.

Giesche, Fabr. Porcelany, S.A. w Katowicach — nadzwyczajne — o godz. 10-ej oraz **zwyczajne** — o godz. 11-ej w biurach firmy w Katowicach, ul. Podgórna 4.

24 lipca.

Tow. Inżynieryjno-Budowlane „Budopol“, Sp. Akc. w Gdyni — o godz. 16-ej w Warszawie, w kancelarji rejenta Jana Jasińskiego przy ul. Miodowej 8.

25 lipca.

Sp. Akc. „Stowinkol“ w **Warszawie** — o godz. 20-ej w lokalu Spółki pl. Trzech Krzyży 8.

28 lipca.

Sp. Akc. Cukrowni i Rafinerji, Rejowiec—o godz. 17-ej w Lublinie w Hotelu Wiktorja.

„Prasa Polska“ Sp. Akc. — o godz. 20-ej w siedzibie Spółki w Warszawie, przy ul. Marszałkowskiej 3.

„Ropa“, Sp. Akc. Przemysłu Naftowego we Lwowie — o godzinie 11-ej, w lokalu Zarządu we Lwowie przy ul. Zadwórzańskiej 25.

Ze Związku Bankierów w Polsce

Wobec zrzeczenia się przez p. **Juljusza Aksta** mandatu członka Zarządu zkolei większością głosów otrzymanych na ogólnem zebraniu Członków Związku Bankierów w Polsce w dniu 27 czerwca r. b., wszedł do Zarządu p. **Henryk Wolański.**

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

WP. **Gliksberg** w miejscu. Niewylosowane i nic nie wygrały.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł. 25 wart. nom.

Losowanie z dnia 5 lipca 1934 r.

Nr.Nr. 10093 21870 23077 25325 26995 30668 39282.

Wylosowano siedem numerów Bonów dla każdej z 10 seryj wygranych, łącznie więc 70 sztuk.

Wypłata natychmiastowa po zł. 100 na każdy Bon.

Wykaz Nr.Nr. Bonów Funduszu Inwestycyjnego, wylosowanych w m-cu czerwcu 1934 r.

Nr.Nr. **1820 3321 4006 4226 4633 7259 9003 12360 15023 15065 16158 16731 18370 19158 26048 26344 26622 26991 29177 29699 34134 34526 34854 35915 36429 36478 36602 39813.**

4 proc. Premjowa Poż. Dolarowa Serji III

Ciągnienie z dnia 2 lipca 1934 r.

Wygrane:

Na dol. 12.000,— Nr. 1147031.

Po dol. 3.000,— Nr.Nr. 398168 1276445.

Po dol. 1.000,— Nr.Nr. 250284 483918 585290 694585 716583 1410693 1472740.

Po dol. 500,— Nr. Nr. 208227 227348 301300 502790 730199 941594 1037531 1097570 1099460 1493500.

Po dol. 100,— Nr. Nr. 3199 31386 43960 57474 64239 101558 129798 135527 139481 164278 194669 207235 237872 238690 238978 258472 263292 270404 277212 315572 337939 357117 371851 372472 379473 381322 388138 397790 399116 481572 493775 496144 497896 498015 512013 520461 562766 578370 637591 736302 764382 798223 840761 868123 880752 895328 955968 1001074 1039486 1040289 1043831 1050783 1078765 1113963 1166724 1168872 1196400 1229590 1247856 1272769 1277779 1282889 1289811 1305587 1309058 1321053 1352968 1375001 1405010 1418458 1420829 1440634 1465007 1475934 1493859.

Wypłata natychmiastowa.

RESTANTY.

Na dol. 8000.— Nr. 980330.

Po dol. 3000.— Nr.Nr. 424203 674113 804675 958309 1247064.

Po dol. 1000.— Nr.Nr. 58925 528931 941762 985348 1156778 1269788 1393727.

Po dol. 500.— Nr. Nr. 3716 25690 140384 172332 192676 275689 380311 447500 466446 583763 612821 650584 785918 809710 971954 1016013 1185436 1265718 1406029 1476569.

Po dol. 100.— Nr. Nr. 7044 8384 10841 15544 19274 37777 58106 66538 67120 73766 119114 120498 121523 124301 130797 132102 135035 175661 184670 189519 191690 263154 269946 272521 292814 307435 311940 321504 349060 368731 371761 380989 385450 391472 393020 415934 422337 432806 436057 437475 449550 450301 451177 455740 457369 461590 465597 474933 482258 486624 496138 501640 516335 516507 520119 556799 562022 564756 573351 576526 585654 591952 594879 596486 598001 603204 606541 607100 611666 613327 626834 629931 635541 638662 649684 662818 664220 666972 671214 679976 681001 682664 685218 690552 691330 692948 693216 697347 699878 709717 718537 720195 720345 722251 723957 726428 730873 735487 736667 773546 777672 779547 793313 793829 795103 808826 809459 810047 811321 818581 822555 827343 832265 832330 848022 856605 865411 867957 870478 891580 899283 903387 936313 938181 949421 950592 953464 958520 961770 967914 993232 998897 1028663 1049718 1050777 1056199 1066999 1073222 1111345 1115877 1142535 1145490 1161017 1173538 1174332 1178964 1185374 1194625 1196413 1212372 1220982 1225977 1233061 1233382 1240092 1262911 1270708 1317452 1327064 1327082 1330783 1366037 1394784 1407084 1430414 1438828 1447719 1457456 1457764 1461785 1463450 1466223 1484428 1485132

Listy Zastawne Tow. Kred. m. Siedlec

RESTANTY.

10% po zł. 100 Nr.Nr. 40585—86.

5%-towe z 1914 r.

Po 1000 rb. = 560 zł. Nr.Nr. 10180 10199 10273 10339 10376 10418 10542 10543 10596 10642 10775 10858 10872 10874.

Po 500 rb. = 280 zł. Nr.Nr. 20001 20007 20043 20074 20081 20086 20142 20151 20158 20175 20195 20207 20243 20285 20302 20306 20345 20347 20354 20487 20503 20511.

Po 250 rb. = 140 zł. Nr.Nr. 30019 30028 30068 30292 30305 30310 30312 30326 30346 30412 30428 30570 30573 30605 30633 30648 30649 30696 30712 30809 30880 30917 30923 31040 31079 31080 31082.

Po 100 rb. = 56 zł. Nr. Nr. 40005 40017 40022 40023 40031 40032 40119 40135 40138 40191 40213 40274 40319 40340 40405 40420 40424 40445 40480 40495 40498 40501 40545 40613 40628 40641 40647 40661 40685 40686 40693 40703 40713 40722.

5% Listy Zast. Markowe Emitowane w 1920 r.

Po mk. 2160 = zł. 7.56 Nr.Nr. 11005 11007—09 11011—14 11050—57 11059 11093—132 11207 11314—23.

Po mk. 1080 = zł. 3.78 Nr.Nr. 20588—93 20608—642 20697—98 20805.

Po mk. 540 = zł. 1.89 Nr.Nr. 31094 31135—58 31196 31204 31206—07 31211—18 31247—50 31284—85 31301—02.

Po mk. 216 = zł. 0.76 Nr.Nr. 40822—46 40954 40989—92.

Emitowane w 1921 r.

Po mk. 2.160 = zł. 1.01 Nr.Nr. 11284—89 11292 11295 11297 11301—04 11354—63 11447 11459—62 11465—72.

Po mk. 1.080 = zł. 0.50 Nr.Nr. 20763—64 20832—39 20894—903 20933 20961—63.

Po mk. 540 = zł. 0.25 Nr.Nr. 31330 31332 31395—410 31443—74 31476—80 31498 31516—26 31528—38.

Po mk. 216 = zł. 0.10 Nr.Nr. 40921—23 41003—20 41080—121 41171—77 41184—86.

Emitowane w 1922 r.

Po mk. 10.000 = zł. 1.50 Nr. Nr. 717—725 po mk. 5.000 = zł. 0.75 Nr.Nr. 10463—64 po mk. 2.500 = zł. 0.38 Nr.Nr. 20074—75.

Międzynarodowa Izba Handlowa

o tranzakcjach terminowych na giełdach towarowych

Międzynarodowa Izba Handlowa wydała w ostatnim czasie w języku francuskim, angielskim i niemieckim broszurę Nr. 81 dotyczącą tranzakcyj terminowych, zawieranych na giełdach towarowych (marchés à termes). Podkreślając znaczenie takich transakcyj, jako regulatora rynku wewnętrznego, broszura przedstawia system prawny, jaki w tym przedmiocie istnieje w 26 krajach świata, oraz wykazuje, w jakich krajach kontrahent może podnieść zarzut niedozwolonej gry losowej. Broszurę tę można nabyć bezpośrednio w Generalnym Sekretarjacie Międzynarodowej Izby Handlowej (Paris VIII-e, Cours Albert premier Nr. 38) albo też za pośrednictwem Komitetów Narodowych tejże Izby.

REDAKCJA ulica Śniadeckich 9, telefon 8-38-19. Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od godz. 5—6. **ADMINISTRACJA:** w Domu Bankowym Zjednoczonych Bankowców Antoni Pawlikowski i S-ka w Warszawie ulica Mazowiecka Nr. 1, telefon 220-70 — Konto P. K. O. Nr. 27111. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji: Rocznie zł. 20.— Półrocznie zł. 10.— Kwartalnie zł. 5.— Miesięcznie zł. 1.80. Zagranicą rocznie zł. 24.— Numer pojedynczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** 1 strona zł. 800.—; 1/2 strony zł. 450.—; 1/4 strony zł. 250.—; 1/8 strony zł. 150.— **Dział ogłoszeń** Mazowiecka 3/16 tel. 2-16-8.

Redaktor: Maksymiljan Polikier Zakł. Graf. E. i Dr. K. Koziańskich Wydawca: Helena Polikierowa